

och pipan vara följaktige, då
skulle hon veta, att hennes familj
skulle intet blifva till närde man
men skulle slätt utdö; Ljungby-
gård komma till främmande Pas-
sioner och 3re gånger afbrinna.
Derned äro de svärmoderligen tagne
tillbaka igen. Karlen dog 3de de-
gen och Kasten flöte andra dagen
derfter.

Denna relation förmenes vara
af ~~den~~ författad af Hans Holst, som
var Kamungens i Danmarks fogde
öfver Blekinge, och hvilken uti si-
na unga dagar tjent sig Tage
Tott Ottusson för handskrifvare,
då han och, emedan han studerat,
blef till en tid förünter af sig
Knut Gyllenstjerna, som
var sig Tage Totts svärfader, ten

den Prosens utfrände, som emel-
len Ljungbygård och Biskopskouz
drefs om marksketal emellan Mille-
topp och Kiaby. Vid den ligen-
heten hafva Hans Holst fått alla
Ljungbygård's gamla Documenter
om händer-, som dels bestodo
uti åtskilliga gamla ^{Lafinika} bref, hvilka
skulle öfversättas, hvaribland för-
modligen också den första och äl-
sta berättelsen om Ljungbygård's
horn funnen är, hvarutur Hans
Holst den samma gjort hafver.
Nem förutan denna sednare Re-
lation, hafva gamla män och
qvinno i Ljungby socken och
ibland dem förnämligast gamle
Kyrkoherden de Jöns Larsson
Åhlbuegensis och hans hustru
Dorothea, som i många år hade